

Nasze korzyści w Chrystusie

Co dało nam życie Chrystusa?

Czym odpłacę Panu Za wszystkie dobrodziejstwa, które mi wyświadczył? – Ps. 116:12.

Bez ofiary naszego Pana nie byłoby nadziei na lepsze życie. Jednakże nadzieja jest potężna, szczególnie gdy jest zainspirowana planem Boga. „Teraz Bóg nadziei napełnia was radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję, w mocy Ducha Świętego” (Rzym. 15:13). Kiedy naprawdę wierzymy w Boga i Jego plan, to konsekwencją tego będzie radość i pokój. Mamy pokój, ponieważ rozumiemy, że wszystkie rzeczy są w Jego rękach. Dysponujemy radością, ponieważ wiemy, że Jego ostatecznym celem jest błogosławienie wszystkich.

Okup złożony przez Chrystusa daje nadzieję

Śmierć nie zawsze była zamierzonym końcem dla ludzkości. Adam i Ewa zostali stworzeni bez lęku przed śmiercią. Choć była ona możliwa, to jednak nie stała się rzeczywistością, dopóki byli posłuszni Bogu i nie zgrzeszyli (1 Mojż. 2:17, 3:17-19). Grzech pierworodny zdawał się zaprzeczać możliwości, że Adam i jego potomstwo będą cieszyć się wieczną egzystencją.

Ludzka spirala grzechu trwała około czterech tysięcy lat zanim pojawiła się równoważna cena za wcześniejszy grzech. Wyrównanie szali boskiej sprawiedliwości zapewniło możliwość życia (1 Kor. 15:22). Doskonałe człowieczeństwo naszego Pana było równoważną ceną za doskonałego człowieka Adama (Rzym. 5:17, 18). Przyjęta ofiara naszego Pana oznacza, że możemy teraz mieć wielką nadzieję na przyszłość ludzkości.

Usprawiedliwienie

Usprawiedliwienie jest biblijnym pojęciem. Słownik Vines’a określa go jako „akt ogłoszenia sprawiedliwym” (str. 284). Bóg ustanowił standard tego, co mogło być uznane za sprawiedliwe. Z powodu nieposłuszeństwa uznał Adama i jego potomstwo nieprawym. Wiemy, że tylko Bóg może oświadczyć, że ktoś jest sprawiedliwy (1 Mojż. 3:17-19). Usprawiedliwienie w oczach Boga staje się jedyną ścieżką do sprawiedliwości i życia.

„Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej” (Rzym. 5:1,2). Zanim jednak usprawiedliwienie mogło być

udzielone, warunkiem wymaganym przez Boga była wiara w to, co usprawiedliwia. Jest to rozsądny wymóg. „Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu” (Rzym. 5:9).

Wiara w krew Chrystusa jest wymagana do usprawiedliwienia. Oznacza to przekonanie w głębi duszy, że ofiara naszego Pana stała się zupełnym zadośćuczynieniem za grzech Adamowy. Gdy zostanie przyjęte, usprawiedliwienie z wiary daje możliwość stanięcia przed Bogiem. Ten usprawiedliwiony stan zapewnia nam pokój z naszym Niebieskim Ojcem, a ponadto dzięki niemu „mamy dostęp do łaski, w której stoimy”.

Ten stan usprawiedliwienia nie oznacza jednak, że Chrześcijanin faktycznie staje się doskonały. Aby opisać sposób, w jaki niedoskonały człowiek może być usprawiedliwiony przed Bogiem, czasami używa się wyrażenia „przypisane usprawiedliwienie” (por. „Pojednanie między Bogiem a człowiekiem”, str. 444). Istnieje zatem zasadnicza różnica między rzeczywistym usprawiedliwieniem, kiedy to człowiek jest faktycznie doskonałym, a przypisanym usprawiedliwieniem, kiedy to krew Chrystusa przykrywa grzechy danej osoby. Celem przypisanego usprawiedliwienia jest doprowadzenie takiej osoby do faktycznej doskonałości, czyli stanu, który staje się rzeczywistością poza zasłoną.

Dowód naszego dziedzictwa

Aby osiągnąć postęp na drodze rozwoju chrześcijańskiego charakteru, każda osoba potrzebuje wskazówek i instrukcji od Boga. Ponieważ nasze usprawiedliwienie jest możliwe dzięki okupowi, ta pomoc jest dostępna już teraz i jest jedną z wielkich korzyści, z których możemy skorzystać. Możemy teraz wzrastać poprzez zrozumienie świętych zasad i przez zrozumienie Boskiego charakteru ukazanego w Jego Słowie.

Proces ten jest opisany przez apostoła: „by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku” (Efez. 3:16). Duch Boży działa na wiele sposobów. „Zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego” (Efez. 1:14). Duch Boży zamieszkuje w nas oznacza Jego akceptację; jest on „pieczęcią” dowodzącą tego, że jesteśmy usprawiedliwieni i zaakceptowani. To sprawia, że wchodzimy z Nim w relację jako Jego synowie i córki.

Duch Święty jest również dowodem lub „przrzeczeniem” (Strong # 728) naszego przyszłego dziedzictwa. W miarę jak jesteśmy wychowywani jako część Oblubienicy Chrystusowej, Boży wpływ jest w nas coraz bardziej widoczny. „Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca” (Jan 14:12). Częścią naszego dziedzictwa będą uczynki większe nawet niż te, które wykonywał nasz Pan. Trudno wyobrazić sobie większe cuda od tych, gdy Jezus wskrzeszał zmarłych.

Mimo to, Jego działalność ograniczała się do kilku krótkich lat, docierając do stosunkowo niewielu osób. Nasza przyszła praca wraz z Panem będzie dotyczyć całego świata, dotykając każdego, kto kiedykolwiek żył. Będzie miała ogromny wpływ na cały Wiek Tysiąclecia, rozciągając się na wieczną przyszłość człowieka. Zatem nasze „większe dzieła” będą trwały długo i na szeroką skalę. Jest to wielka szansa na czynienie dobra, jaka leży przed wszystkimi wiernymi świętymi.

Obietnica Abrahamowa

„A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy” (Gal. 3:29). Korzyść, jaką wierny Kościół otrzymuje przez Chrystusa, jest przywilejem stawania się częścią nasienia Abrahama. To więcej niż honor i szczyt. To okazja, aby coś zmienić i podnieść świat ludzkości z upadku. To również wielka perspektywa niesienia pomocy w zdejmowaniu ciężaru grzechu z ramion naszej ludzkiej rodziny. Jest wielu szlachetnych ludzi, którzy poświęcają się i pracują nad ulepszeniem świata. Ich wysiłki są naprawdę godne pochwały. Jednak mimo tych wysiłków świat nadal cierpi, a śmierć jest nadal nieunikniona. Chrześcijanie, którzy staną się częścią potomstwa Abrahama, będą w stanie osiągnąć znacznie więcej a ich działalność przyniesie wielkie rezultaty. Tej różnicy nie można pominąć. Dzieło Chrystusa zmieni świat i przywróci życie umierającej ludzkości. Jest to perspektywa, którą tylko Bóg mógł zaprojektować aby zainspirować nas do zrobienia wszystkiego, co konieczne, aby stać się częścią tego „nasienia błogosławieństwa”.

Wymagania nałożone na każdego, kto ma stać się częścią tego obiecanego nasienia, są uzasadnione i konieczne. Świat widział druzgocące skutki rządów tyranów. W przeciwieństwie do takich żadnych władzy jednostek, władza i autorytet jakie będą udziałem tych, którzy będą rządzić z Chrystusem, nigdy nie zostaną nadużyte ani nie będą błędnie wykorzystane. Kościół będzie sprawował mądre, sprawiedliwe i dobre rządy. Oznacza to, że rząd ten będzie miłował sprawiedliwość, a władza sprawowana będzie w sposób prawy i pełen miłości. Ponieważ praca ta będzie tak wielka, a pozycja tak wyeksponowana, dlatego też właściwy rozwój chrześcijańskiego charakteru jest niezbędny. Nasze

szkolenie po tej stronie zasłony jest konieczne do działania na rzecz błogosławienia innych.

Biblijne opisy porównują ten etap rozwoju Kościoła do ogrodu nieprzygotowanego do pracy w Królestwie. „Ogrodem zamkniętym jest moja siostra, oblubienica, ogrodem zamkniętym, źródłem zapieczętowanym” (Pieśń Salomona 4:12). Któregoś dnia, gdy Oblubienica zakończy swój ziemski bieg, ogród pełen owoców zostanie otwarty i nastanie wieczna wiosna. Wówczas spełnią się słowa Jezusa: „Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej” (Jana 7:38). Cóż za zachęta do wypracowania owoców Ducha!

Chrześcijańska społeczność

„Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy” (Gal. 6:2). Chrześcijańska podróż często jest utrudniona. Czasami porównuje się ją do wysiłku ryb płynących pod prąd. Prąd świata jest sprzeczny z pragnieniem sprawiedliwego, ofiarowanego życia. Pan wie, z czego jesteśmy ulepieni (Psalm 103:14) i jak bardzo potrzebujemy społeczności z innymi, którzy kroczą tą samą Wąską Drogą. Często opieramy się na braciach, na ich sile i zachęcie; to przez nich widzimy Chrystusa. Korzyści z chrześcijańskiej wspólnoty są dwojakie. Wsparcie uzyskane od innych naturalnie dodaje otuchy. Ale ci, którzy udzielają wsparcia, są również wzmocnieni, gdy służą innym tak jak Chrystus (Jana 13:14). Apostoł stwierdził, że na tym polega wypełnienie zakonu Chrystusowego. Kiedy ktoś dźwiga ciężar innej osoby, nie wynika to z prostego, mechanicznego posłuszeństwa zakonowi, ale wynika to ze zrozumienia wartości służby z miłości. Obie strony takiej relacji są zbudowane, a więź je łącząca zostaje wzmocniona.

Siła w Czasie Żniwa

„A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” (Jana 14:3). Te słowa wiele znaczyły dla tych, którzy poznali Jezusa osobiście. Jednak może On stać się dla nas równie realny dzięki biblijnym zapisom oraz dzięki wytrwałości w naśladowaniu jego poświęconego i ofiarniczego stylu życia.

Żyjemy w wyjątkowym czasie. Powrót naszego Pana jest odpowiedzią na wiele pytań i ożywia nasze pragnienie Królestwa i przebywania z Nim. Żniwo stwarza okazję do przygotowania się do udziału w nadchodzących rządach sprawiedliwości (Mat. 6:33). Jednakże jest to również wyczerpujący, pracowity okres. Wiele rozrywek próbuje odciągnąć nas od naszej służby. Ostatnie słowa Jezusa z przypowieści o pszenicy i kąkolu przypominają, że możemy rozproszyć naszą energię na rozmaite alternatywne aktywności. „Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha” (Mat. 13:43).

Naszym celem jest uważne wsluchiwanie się w Jego instrukcje i podążają za nimi najlepiej jak tylko potrafimy, pozostając głusi na cały światowy hałas. Przesłanie Prawdy jest szczególne i niesie ze sobą odpowiedzialność dla tych, którzy w nią wierzą. Może przynieść pociechę w tych trudnych czasach, a zatem dzielimy się nią z każdym chętnym do słuchania. „A to czyńcie, wiedząc, że już czas, że już nadeszła pora, abyście się

ze snu obudzili, albowiem teraz bliższe jest nasze zbawienie, niż kiedy uwierzyliśmy” (Rzym. 13:11). Widząc cenne korzyści, jakie otrzymujemy dzięki ofierze naszego Pana, łączymy się z psalmistą w jego pytaniu „Cóż oddam Panu?”

Redakcja